

"הַלְאָנָה בְּקִרְבֵּן מִזְמָרֶת הָרֶב בְּעֵבֶד כָּל־יְמֵינוֹ"

3

ולישמעאל שמעתי הנה ברכתי אותו ונ"ז

מלכות ישבת אל לא ירש כהו מן מלכות
ישראל כי כהו ותוופה נתן לו השם יתברך
בפני עצמו בשבייל שהיה מזורע אברהם, והשם
יתברך אמר ולישמעאל שמעתיך. והנה נתן
השם יתברך כה ותוקף לישמעאל בפני עצמו

וַיֹּאמֶר אֱבָל מִלְשָׁלֵי דָגָה שְׁפַחַת בֵּין עֲשֵׂיוֹלָם הַטוֹּב בְּעֵינֵיךְ וַתַּעֲנֵה שָׁלֵי וַתִּבְרֹה מִפְנִימָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה מֶלֶךְ יִהְיָה עַל-עַזְןֵ הַמִּים כִּי מִקְדָּבֵר עַל-הַצְּדָקָה בְּגַם שָׂרוֹ: וַיֹּאמֶר תְּהִיר שְׁפַחַת שְׂרִי אַרְמוֹנוֹה בְּאֶת וְאֶנְהָה מַלְכִי וְתֹאמֶר מִפְנֵי שְׂרִי גַּבְרָתִי אָנְכִי בְּרָחוֹת: וַיֹּאמֶר לְהַמֶּלֶךְ יְהֹוָה שַׁׁוְּבֵי אַל-גַּבְרָתָן וְהַתְּעַנֵּי תְּחַת בְּדִיקָה: וַיֹּאמֶר לְהַמֶּלֶךְ יְהֹוָה קְרָבָה אֶרְבָּה אֶת-זְרוּעָן וְלֹא יִסְפֶּר מְרֻכָּב: וַיֹּאמֶר לְהַמֶּלֶךְ יְהֹוָה הַבָּקָר הַרְהָה וַיְלַדְתָּן וְקַרְאָתָ שְׁמוֹ שְׁמַעְאל קִרְשָׁמָעָה יְהֹוָה אֶל-עֲנָדר: וְהִיא וְהַלְּבָד פְּרָא אֶלְםָ זְדוֹ בְּלֵל וְזַד בְּלֵב וְעַלְּפָטִי כָּל-אַחֲרֵי יְשָׁבֵן: וְתַקְרָא שְׁמֵי הָעוֹלָה תְּדַבֵּר אֲלֵיהֶה אַתָּה אֶל רַאי כִּי אָמְרוּ הָגָם הָלָם רַאי תְּחִרְיוּ רַאי: עַל-בָּן קָרָא לְבָאָר לְחִי רַאי הָנָה בִּין-אֶקְשָׁש וּבֵין בְּרֵד: וַתַּלְדֵּד הָגָר לְאָבָרָם בְּן-וַיְקָרֵא אָבָרָם שְׁמֵבָנָו אֲשֶׁר-יִלְלָה כָּל-עַמְּדָה:

לפייר גברא ארט

עלם טלא זכל הטעקים נפש אהת מישראל מעלה עליו הבוטב כאלו איבר
יחורי למלך שבל המאכבר נפש אהת מישראל מעלה עליו הבוטב כאלו איבר
עלם טלא זכל הטעקים נפש אהת מישראל מעלה עליו הבוטב כאלו קיים

ישמעאל (שם טויא). ו^וקח נקרא שמו יְשֻׁמָּעֵל. שעתיד קדוש
ברוך הוא לשפט בקהל וגאצת קעם, ממה שעתידין בני
ישמעאל לעשות הארץ באחרית הימים. לפיכך נקרא שמו
ישמעאל, שנאמר, יִשְׁמַע אֶל רוענו ותחיינו נה כ').

טַהֲרָה בְּנֵי קֶדֶשׁ

רבי ישעיאו אמר, מה ש
על כל זקרים אמידין בני ישעיאו לאשיות הארץ בפרט
בנימיהם. ולאלו כה ימדו את הארץ בחכמים, ויצשו בית-
סוכנותם לטרוף צאן אשלות, ויקדו בכם ומכם על ראיינו
סחרים, וירבה סחרה, ומקש קאות, וירטוק חוק מישראל, נירבו
עונות בישראל, שני חולצת הארץ, ויחמם סגיר ומקלט, וינפלו מלכות,
ונכני את הערים כרכובות, ויפנו מדרכיהם,
וליטטו גנות ופרדים, ויגדרו פרצאות חומות ביהודה המקדש,
וליבנו בניין בטיכל.

180

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים צְרָר־גָּנִים

הכיזו בו והטיטם הרשע שזוּרַת ונוֹזָבְךָ כִּלְפֵי מָעוֹלָה מֵהַעֲשָׂה חֶפְשׁוֹת וָנוֹהָ בְּבוֹן
ונגנס לבית קדושים והצעיר ספר תורה ו עבר עליה עכוֹזה ו גנטל טיף ו ניזיד את הפרוכת ונעשה נס והוא
רַמְבָּגָץ ווֹזָא וכְּסָבָר וְזָג אֶת עַצְמֵי שְׁנָאָמָר שָׁאָבָן אַזְוִיר בְּקַרְבֵּן מְשֻׁדֵּד שְׁמֵן אַזְוּרָם אַזְוָעָם

(3) 1961 , No.

יב וְאֵלֶּה תְּלִיחָה יִשְׁמַעְאל בֶּן-אַבְרָהָם אֲשֶׁר יָלֹדָה הָגָר הַמִּצְרִית שְׁפָתָה
יב שָׂרָה לְאַבְרָהָם: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמַעְאל בְּשָׁמְתָם לְחַזְלָדָם בְּכֶר
טו יִשְׁמַעְאל נְבִת וְקָנָר וְאַרְבָּגָל וְאַבְקָשָׁם: וּמְשֻׁעַ וְדוֹמָה וְמַשָּׁא: חַדְר
טו וּמִתְפָּא יְשֻׁור גְּפִישׁ וְקַרְמָה: אֵלֶּה הַם בְּנֵי יִשְׁמַעְאל וְאֵלֶּה שְׁמוֹת
טו קְחַצְרִים וְקַטְלִים שְׁנַיִם-עֲשָׂר גְּשִׁיאָם לְאַמְתָּם:

ן הוטזיא אתכם מארץ מצרים עלי חנאי הוצאה
אתכם מארץ מצרים על תנאי שתתסרו
עציכם לקדש את שמי להוות לכם לאלהים

ומשמע ודומה ומשא, שאנו שומעין
חרפתינו ושוחקינו, ונושאים עלם ודורטינו;
ועליהם אמרת תורה אוֹ מָיוֹ וְחוֹחֶם שמו אל
אוֹ לְמִי שְׁוֵיה בְּמִלְכֹות יְשֻׁמְעָלָג. סְרוּעַ הַכְּבָדָה

גניע. אברם בנו אפסעים שניה וממש
בשנים מלא גהה אל-אברהם ונאמך אליו אג'יאל שלוי-התקהלך לפניו
בזהה-תקים: ואתנה בריטי ביני ובינך וארחה אותך בטהאל נאך;
וינפל אברם על פגנו ונזכר אתו אליך לאמור: אמי נגה בריטי
ה אוד והית לאב המנו נוים: ולא יפירה עוד את שומר ארבח ותמה

גַּעֲקֹב אֶבְרָם בְּנֵי תְּשִׁיעִים שָׁנָה וּמִתְּשֻׁעָה
שְׁנִים וַיָּרַא נֹהָה אֶל־אֶבְרָם וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי שְׁלֹי תַּחֲלֹךְ לִפְנֵי
בָּזְבֻּנָה שְׁמִים: וְאַתָּה גָּרִישׁ בְּנֵי יִבְנֵךְ וְאַרְבָּה אַתָּה אָתָּה בְּמַאֲדָמָה:
גַּד וַיַּפְלֵל אֶבְרָם עַל־פָּנָיו וַיֹּאמֶר אָתָּה אֱלֹהִים לְאַמּוֹר: אָנֹכִי נִבְנֵה בְּרִיתְמִ
הָ אַתָּה וְהִנֵּית לְאָבִיכְמַן גּוֹיִם: וְלֹא־יָקְנַע אַתָּה שְׁמַג אֶבְרָם וְתִיהְיָה
וְשְׁמַג אֶבְרָם כִּי אָבִיכְמַן גּוֹיִם בְּמִתְּפִיקָה: וְהַפְּרִטִּי אַתָּה בְּמַאֲדָמָה
וְיִמְתַּפֵּיקָה: לְגַנְזִים וּמַלְכִים קָמְפָגְגָאָה: וְנִקְמַתִּי אֶת־בְּרִיתְמִ
יִבְנֵץ נִרְאָה אֶת־בְּרִיתְמִ לְדָלְתָם לְבָרִיתְמִ עַזְלָתָם לְהִנְזִית: לְלָל אֶלְלָהִים
חַזְלָרָאָבָג אַסְבִּירָה: וְגַסְפִּי לְגַזְלָרָאָבָג אַסְבִּירָה אַתָּה אַרְצָן מְגַלְּרִיךְ אַתָּה
כְּלִי־אָרֶץ כְּלִיאָן לְאַחֲתָת עַזְלָתָם וְהִנְזִית לְקַם לְאֶלְלָהִים: נְאַקְרֵב אֶלְלָהִים
אֶל־אֶבְרָם וְאַתָּה אֶת־בְּרִיתְמִ תִּשְׁמַר אַתָּה חַרְצָאָבָג אַסְבִּירָה לְדָלְתָם:
וְאַתָּה בְּרִיתְמִ אַסְרֵר תִּשְׁמַרְזֵר בְּנֵיל וְבְּגִינְלָהִים יִבְנֵץ נִרְאָה אַסְבִּירָה הַטּוֹל,
לְקַם בְּלִזְבָּרָה:

חרפתינו ושותקין, ונושאים עולם ודומטינן
ועלייהם אמרה תורה אווי מוי ויחיה משמו אל
אווי למרי שיחיה במלכות ישמעאל.

טו'ויל העבר

י"י טרכ

ב ר' נחמן פתח (יכmis 3) וואת אל תירא עבדיו יעקב
מדבר בייעקב וכתיב (נילמי מה) ויחלום (ה) והנה מולם מוצב ארצה
אמר ר' שמואל בר נחמן אלו שרי אומות העולם
אמר רבנן בר נחמן ר' חלבו ור' שמעון בן יהוא
בשם ר' מאיר מלמד שהראתה הקב"ה לע יעקב שרה של בבל עלולה
ויזרד על מורי עללה ויזרד ושל יונ עללה ויורד ושל אהום עללה ויזרד
אמר הקב"ה לע יעקב אף אתה עללה שעיה נתירא יעקב אבינו
ויאמר שמא ח'ז כשם של אלה ירידת אף לי בן הקב"ה ואת
אל תירא אם אתה עללה אין לך ירידת עולמית ט' ט'ו'ויל ככח
אנון

וּתְקַמֵּם רַבָּקָה סָא

וְנִעַרְתָּה וְתַרְכֵּבָה עַל-הַגּוֹמְלִים וְפֶלְכָּבָה אַחֲרֵי הָאִישׁ נִימְקָה הַעֲבָד
אַתִּירְבָּקָה נִלְלָה: וַיַּצְחַק בְּאָמְבֹא בְּאָרְבָּר לְחֵרְבָּר וְהָוָא יַשְׁבֵּט בָּאָרְצָן סְבָבָה: וַיַּצְאֵא יַצְחָק לְשֻׁות בְּשָׂדָה לְפָנָיו עֲרָב וַיָּשָׁא צִינּוֹן בְּרָא סְבָבָה
וְהַבָּה גַּמְלִים בְּאָמָס:

(יא) ויאמר לה מלאך ה' הנך ערוה וווע' . כב א"ר יצחק

ב' חן שנקרואו בשמות לפני הקב"ה עד שלא נצטו. ואלו הן יחזק ושלמה ויאשירו. ביזחק כתיב (מלחת י) אבל שורה אשתק וולדה ל' בן וכו'. בשלמה מה הוא אומר (ויה ה' נס) הנה בן נולד לך והוא יהה איש מנוחה והנחותיו לו מובל איזבו מסביב כי שלמה יהיה שמו. ביאשירו כתיב (מל' י) ויקרא על החזקה בדבר ה' והוא אמר מובה טובות כה אמר ה' הנה בן נולד לבית דור אישחו' שמו. וי' א' אף ישמעאל באומות. תוך הרה וילרת בן ומירת שמו ישמעאל:

א. אבן היה בקדש הקדושים במערבו עיליה היה הארון טונח. ולפניו צננתה המן וכמתה אהרן. ובעת שבנה שלכה את הבית וידע שעשו לירך בנה בו טוקם-לנוו' בו הארון לטמה - במתנותיו עטקהו ועקלקלות ואישיותו המלץ כזו וננו בתקום שבנה שלטה שנאנבר ויאמד לליום המכניות לכל ישראל הקורושים לוי"י לנו את ארון הקדרש בבית אשר בנה שלחה בן דוד מלך ישראל אין לכט פטא בכף עתה עבדו את יי' אלהיכם וגנו עטו כטה אהרן והצננתה ובזמן המשחה וכל אלו לא חזרו בבית גן.

כאמ"מ ע"ש כינדר
הוּא ורמיין

יא וקראות. ד' במסורת. וקראת שמו ישמעאל.

וקראת אתכם הדרעה (ובבטים לא כת). וקוראת שמו עמנואל (ישעיה
ובברא בבראה) ונשווה להרבה הרים.

שלל יידי קרייאת ישמעאל קראות הרעה, אבל על ידי קרייאת עמנואל וקריאה

מִצְרָיִם

א) ויהי אברהם בן תשעים שנה, וזה הוא שאמר הכהן וכבר ליעולם ביריחו רכבר צוה לאלף דאר, אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק ויעמידה לעקב לחק לישראל ברית עולם (היל' קה, ח-י). בוא וראה כמה חטורה מילה והתאי רבי ר' אליעזר מיום שכרא הקביה את העולם נור עליו שיתקיים אלף דור כלא מילה כיון שבאו דור המבול והשחיתו מעשין אייבן, לאחר עשרה דורות שוב באו דור הפלגה וקלקלו יתר טן הראשונים וככלכלן, כיון שכא אברהם אבינו וראה אותו הקביה שהוא הולך בחתימות ובישרות ליבך אמר לו רואי שתנתן על ידו מזאות מילה מיה, מילה עליו הקביה ואמר לו אני אל שרי, אמר לו אם תקכל אתה עלייך ברית-טילה טומב ואם לאו אני אומר לעולם דאי יוזhor להזוויה ובזהו, הרא והוא דאמור רבנן אל מללא דם ברית לא נתקיימו שמים וארכען, שנאמר אם לא ברית יומם ולילה, חקות שמים וארץ לא שמשתי (ויפיה לנו, נח), איזו ברית שהיא נהגת ביום וככללה, هي אופור וברית מילה.

אחר הדברים האלה, רבי לו אומר אחר דברין של ישמעאל לירצח אל ושם עאל לירצח אני גדול טפוך במצוות שאותה מלת בשתונת רומים ואני בן ר' יג' שנה, אמר לו ובאברם אחת אתה סבירה לך, אם אסור לי הקביה זוכה עצך לפניהם. אני זוכה מיד. והאלחים נסעה אתה אמרם.

ויאמר אברהם אל האלוקים לו ישמעאל יהיה לפני,นานה ר' חייא ובכח ופתח ואמר: אווי על זמן ההוא שילדה הנגר את ישמעאל... שהקביה השיבו يولישמעאל שמעתק... ? ואח"כ נימול ונכנס בברית הקודש עד שלא יצא יצחק לעולם. בוא וראה, ארבע מאות שנים עמד השר ההוא של ישמעאל ובקש לפניו הקביה, ואיל מי שנימול היה לו חלק בשמך? אמר לו הון. איל': הרי ישמעאל נימול מפני מה אין לו חלק בכך כי יצחק? איל': יצחק נימול כראוי וכתיקונו וזה אינו כן [יצחק נימול במילה ופרעה, וישראל נימול ואחר חיתוך העරלה. קפץ ממקומו ולא הניח לעשות בו פרעה, וכן היישמעאים עושים מילה בלי פרעה - זו הזוהר]... מה עשה הקב"ה? הרחיק לבני ישמעאל מדביבעת העליונה ונתן להם חלק למטה בארץ הקודש. ועתדים בני ישמעאל לשלוות בארץ הקודשוה כשהיא ריקם מכל צמון רב, כמו שהAMILה שלהם ריקנית בלי שלימות. והם יעכבו לבני ישראל מושוב למקום עד שתיכלה הזכות הקיימת של בני ישמעאל

ויאמר אברהם אל האלוקים לו ישמעהל יחיה לפניך, נאנח ר' חייא
ובכח ופתח ואמר: אווי על זמן ההוא שילדה הנגר את ישמעהל... שהקב"ה
השיבו יולישמעאל שמעתיק... ואות"כ נימול ונכנס בברית הקודש עד שלא
יצא יצחק לעולם. בוא וראה, ארבע מאות שנים עמד השר ההוא של
ישמעאל וביקש לפנין הסב"ה. ואיל מי שנימול היה לו חלק בשמך? אמר לו
חן. א"ל: הרי ישמעהל נימול מפני מה אין לו חלק בכך כמו יצחק? א"ל:
 יצחק נימול כראוי וכתיקונו וזה אינו כן יצחק נימול במילה ופריעה,
וישמעאל נימול ואחר חיתוך הערתלה. קפץ ממוקומו ולא הנית לשות בו
פריעה, וכן היישמעאלים עושים מילה בלי פריעה - זיו הזוהר... מה עשה
הקב"ה? הרחיק לבני ישמעהל מדבקנות העליונה ונתן להם חלק למטה
בארץ הקדושה. ועתידיים בני ישמעהל לשולט בארץ הקדושה כשהיא ריקה
מחכל זמן רב, כמו שהAMILה שלהם ריקנית בלי שלימות. והם יעכבו לבני
ישראל מושב למקומם עד שתיכלה הזכות ההייא של בני ישמעהל

זכר פ�"ג ע"א

וירא עשו כי
ט רצונות בנות בנטן בשיני יצחק אביו: וילך עשי אל יישמעאל
ונלקח את מחלת בתי ישמעאל בון אברחים אחות נביות על גבשו
לו לאשה:
ט וילך גבשו